

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/33/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201261
Dátum vydania rozhodnutia: 22.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015201261.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v právnej veci sťažovateľky (pôv. žalobcu): Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, IČO: 00 397 768, s adresou Šrobárova č. 2, 041 80 Košice, zast.: Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 47 256 206, advokátskym spoločenstvom so sídlom Zoborská č. 13, 040 01 Košice, proti žalovaným: 1/ Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, IČO: 00 164 381, so sídlom Stromová č. 1, 813 30 Bratislava, a 2/ Výskumná agentúra, IČO: 31 819 494, s adresou Hanulova č. 5/B, 841 01 Bratislava, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07. decembra 2016 č.k. 6S/185/2015-142, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky n e p r i z n á v a kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

II. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/185/2015-142 zo dňa 07. decembra 2016 z a m i e t a .

III. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Konanie na správnom orgáne

1. Prostredníctvom úradného listu s priloženou Správou o zistenej nezrovnalosti č. N21501392/S03 ako aj Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov, obidva dokumenty z rovnakého dátumu 10.06.2015 (ďalej na účely uznesenia len „preskúmaný úradný list“ - č.l. 64, č.l. 65 a č.l. 73) Agentúra Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR pre štrukturálne fondy oznámila žalobkyni, že je povinná vrátiť tam vyčíslené finančné prostriedky (uloženie finančnej korekcie) poskytnuté tak z prostriedkov Európskej únie ako aj štátneho rozpočtu Slovenskej republiky so splatnosťou uvedenej

sumy do 01.08.2015.

2. Porušené predpisy pri verejnom obstarávaní projektu s označením „Centrum excelentnosti pre elektromagnetické polia v medicíne CEEPM" na úrovni EÚ ako aj Slovenskej republiky sú podľa žalovaného nasledujúce:

- Nedostatočné vykonanie prvostupňovej kontroly verejného obstarávania, nedodržanie čl. 60 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999, a ďalej
- § 9 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní (ďalej na účely uznesenia len „zák. č. 25/2006 Z.z.“).

II.

Konanie na správnom súde

A)

3. Proti tomuto úradnému listu podala žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu žalobu z 24.07.2015 na Krajský súd v Bratislave.

4. Po obsiahlom opise skutkového stavu žalobkyňa brojila s poukazom na citované ustanovenia zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej na účely uznesenia len „zák. č. 528/2008 Z.z.“), vybrané ustanovenia nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006, nariadenia Rady (ES, EURATOM) č. 2988/95 z 18.12.1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev proti odôvodneniu uloženia finančnej korekcie.

5. Svoj názor na preskúmateľnosť preskúvaného úradného listu žalobkyňa odôvodňovala najmä zásahom do jej práv a záujmov, nakoľko jeho dôsledkom je nielen vrátenie časti poskytnutého nenávratného finančného príspevku (ďalej na účely uznesenia len „NFP“) v rozsahu zistenej nezrovnalosti ale aj možný sankčný postih v prípade, ak žalobca k vráteniu finančných prostriedkov nepristúpi.

6. Tiež sa žalobkyňa vyjadrila k tvrdenej nezákonnosti preskúvaného úradného listu ako aj k postupu žalovaného 2/ a požiadala o priznanie odkladu vykonateľnosti preskúvaného úradného listu (viď bod V. žaloby) s poukazom na negatívne personálne dopady na pedagogických pracovníkov a študentov žalobkyne.

B)

7. Krajský súd v Bratislave ako správny súd v zmysle ním citovaných ustanovení zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej na účely uznesenia tiež „S.s.p.“) preskúmal v prvom rade podmienky prípustnosti súdneho prieskumu žalobou preskúvaného úradného listu a dospel k záveru, že žalobu je potrebné odmietnuť pre jej neprípustnosť, nakoľko smeruje proti aktu orgánu verejnej správy vydanom v správnom konaní, ktorý nemohol mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobkyne, pričom ide o podkladové rozhodnutie predbežnej povahy (správa).

Na uvedenom právnom základe preto postupom podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo svojom uznesení (ďalej len „napadnuté uznesenie“) rozhodol o odmietnutí žaloby.

8. Po rekapitulácii skutkových zistení a postupov, ktoré predchádzali vydaniu preskúvaného úradného listu, s poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku ako aj zák. č. 528/2008 Z.z. a zák. č. 25/2006 Z.z. a tiež na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29.11.2012 a sp.zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 08.06.2016 správny súd ustálil právny názor, že Správu o zistenej nezrovnalosti je možné po považovať len za akýsi výstup kontroly, ktorý sa nemohol nijako dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach.

III.

Kasačná sťažnosť/stanoviská

A)

9. Proti napadnutému uzneseniu sťažovateľka povinne zastúpená advokátom v zákonnej lehote podala kasačnú sťažnosť zo dňa 08.02.2017 (č.l. 145) z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, ako aj

- § 440 ods. 1 písm. i) S.s.p., t.j. podanie žalobcu bolo nezákonne odmietnuté.

Súčasne v zmysle ustanovenia § 447 ods. 1 S.s.p. sťažovateľka navrhla, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

10. Sťažovateľka v nasledujúcich sťažnostných bodoch v zmysle § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2 najmä uviedla, že správny súd:

- sa nezaoberal námietkami žalobkyne o nezákonnosti kontrolných zistení uvedených v Správe o zistenej nezrovnalosti,

- vyslovil nesprávny záver, že Správa ani Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov nezasahujú do práv a povinností prijímateľa finančného príspevku a nemôžu mať za následok ani vznik ujmy na subjektívnych právach žalobkyne,

- nesprávne právne posúdil vec so záverom, že žalovanými bol zrealizovaný postup podľa § 27a zák. č. 528/2008 Z.z.

- má za to, že Správa o zistenej nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov nie sú konečnými autoritatívnymi rozhodnutiami správneho orgánu o právach a povinnostiach sťažovateľky, o avšak sťažovateľka sa domnieva, že obidve listiny majú povahu správneho rozhodnutia, ktoré zasahuje do subjektívnych práv uložením povinnosti zaplatiť tam uvedenú istinu,

- sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že

o vid' uznesenie sp.zn. 5Sžf/26/2014 zo dňa 28.04.2016,

- odmietnutím žaloby podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p., ktorému predchádzalo nesprávne právne posúdenie správneho súdu, predstavuje bez pochyby porušenie práva sťažovateľky na spravodlivý proces,

- následne sa sťažovateľka venovala odôvodneniu podania na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

11. Záverom sťažovateľka navrhla procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si sťažovateľka neuplatnila nárok na trovy predchádzajúceho konania ako aj trovy kasačného konania.

B)

12. Z vyjadrenia žalovaného 2/ z 10.03.2017 (č.l. 179) vyplýva, že

je v súlade so štandardnou judikatúrou Najvyššieho súdu (vid' uznesenie sp.zn. Sžf/56/2015) ako aj inými rozhodnutiami správneho súdu, ktoré tiež označujú preskúmaný úradný list za opatrenia predbežnej povahy,

poukazuje na to, že ak žalovaný 1/ začne správne konanie, tak sťažovateľka bude riadne upovedomená o začatí tohto konania a bude vyzvaná na vyjadrenie pred vydaním rozhodnutia podľa § 27a ods. 3, 5, 7

zák. č. 528/2008 Z.z.,

ak sťažovateľka nezaplatí dobrovoľne požadovanú korekciu, nedochádza k automatickému zvyšovaniu sankcie,

preskúmaný úradný list neviaže prijímateľa k vráteniu finančných prostriedkov, ale len obsahuje kľúčové a dôležité informácie pre monitorovanie vývoja nezrovnalosti a ich riešenie,

povinnosť vrátiť 1,5 násobok sumy uvedenej vo výzve môže žalobkyni uložiť iba žalovaný 1/ vydaním rozhodnutia podľa § 27a ods. 5 zák. č. 528/2008 Z.z.,

Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 5SŽf/26/2014 zo dňa 28.04.2016 jasne definoval charakter vzťahu nasledovne:

„Je nesporné, že v správe absentuje právne vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu samo o sebe ešte nezakladá povinnosť u žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Správou ani Žiadosťou nebol žalobca zaviazaný k vráteniu finančných prostriedkov, ide len o písomnosť s informatívnym charakterom.“

podanie žalobkyne týkajúce sa povolenia odkladného účinku žalovaný 2/ označil ako právne irelevantné.

13. Záverom žalovaný 2/ navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť postupom podľa § 461 S.s.p. zamietol.

C)

14. Z vyjadrenia žalovaného 1/ z 20.03.2017 vyplýva, že

napadnuté uznesenie je vecne správne,

Správa o zistenej nezrovnalosti ani Žiadosť nie sú preskúmateľné správnym súdom, pretože v tejto fáze riešenia nezrovnalosti nijakým z uvedených spôsobov nemôžu reálne zasiahnuť do práv a oprávnených záujmov žalobkyne,

podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti v čase vypracovania a odoslania preskúmaného úradného listu je predčasné, pretože ku dňu podania žaloby neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zák. č. 528/2008 Z.z.,

rovnako ako žalovaný 2/ poukázal na judikatúru správneho súdu, ktorá podporovala jeho argumentáciu, že správny súd môže výnimočne odmietnuť žalobu fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá ma zjavne šikanóznym charakter alebo ktorou sa sleduje zneužitie práva či jeho bezúspešné uplatňovanie, pre priznanie odkladného účinku kasačnej žaloby nie sú u žalobkyne splnené podmienky vzniku závažnej ujmy.

15. Záverom žalovaný 1/ navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť súlade s § 461 S.s.p. zamietol.

IV.

Právne názory kasačného súdu

16. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.), a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a/ S.s.p.) a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k presvedčeniu, že je nedôvodná.

17. Na prvom mieste kasačný súd s prihliadnutím na obligatórne dôvody kasačnej sťažnosti zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmanej veci sťažovateľky), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných

práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší na riadne spochybnenie napadnutého uznesenia. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

18. Rovnako kasačný súd zdôrazňuje, že predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytykánych nedostatkov konania správneho súdu a napadnutého uznesenia v rozsahu sťažnostných bodov.

19. V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti hore uvedených kasačných dôvodov.

20. Sťažovateľka zakladá svoju kasačnú sťažnosť na 4 odlišných dôvodoch, a to, že

- krajský súd podanie nezákonne odmietol [§ 440 ods. 1 písm. j) v spojení s odsekom 2 S.s.p.],
- krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu [§ 440 ods. 1 písm. h) v spojení s odsekom 2 S.s.p.], ako aj že
- krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p.], ako aj že
- krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.].

21. S vyššie uvedeným dôvodom kasačnej sťažnosti zakotveným pod § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. (t.j. nesprávne právne posúdenie veci /merita/) zákonodarca spája právnu situáciu, kedy krajský súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) aplikuje právnu normu v merite veci bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu.

Nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom je zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

22. Naopak s ďalším dôvodom kasačnej sťažnosti zakotveným pod § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. (t.j. porušenie zákazu denegatio iustitiae) zákonodarca spája stav právnej zmätočnosti postupu správneho súdu v konaní, resp. formálnej alebo obsahovej vadnosti napadnutého uznesenia, kedy správny súd nerešpektoval procesné predpisy a tým zapríčinil vadu vo svojom rozhodnutí so závažným dopadom na jeho zákonnosť.

Žalovaní 1/ a 2/ užitie týchto dôvodov v kasačnej sťažnosti žalobkyňou nenamietali a spoločne so žalobkyňou polemizovali o právnom základe (merite) preskúmaného úradného listu.

23. Nakoľko z vyššie uvedených dôvodov kasačnej sťažnosti je relevantný iba dôvod uvedený sťažovateľkou pod písm. j), tak kasačný súd musí upozorniť na charakter výroku napadnutého uznesenia a na právne možnosti jeho spochybnenia.

24. Z výroku napadnutého uznesenia nepochybne vyplýva, že krajský súd žalobu odmietol, pričom ako právny základ na odmietnutie použil ustanovenie § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. Neprípustnosť žaloby správny súd založil na aplikácii ustanovenia § 7 písm. e) S.s.p. na zistené skutočnosti.

Podľa § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. v znení relevantnom pre preskúmanú vec správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

Podľa § 7 písm. e) S.s.p. v citovanom znení správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

25. Zákonodarca pre účastníka súdneho prieskumu ponúkol prostredníctvom ustanovenia § 440 ods. 1 S.s.p. dostatočne jasnú a prehľadnú hierarchiu dôvodov zoradených pod písm. a) až j) a umožňujúcich nespokojnému účastníkovi (sťažovateľke) napadnúť prostredníctvom kasačnej sťažnosti zákonnosť rozhodnutia správneho súdu. Hoci kasačný súd nespochybňuje, že v niektorých prípadoch môže sťažovateľka na obranu svojich práv využiť aj viaceré dôvody kasačnej sťažnosti zakotvené v citovanom ustanovení, dôvody uvedené v § 440 S.s.p. pod písmenami f) až h) a i) sa logicky vylučujú.

26. Pre Najvyšší súd je jednoznačné, že zámerom zákonodarcu v prípade dôvodu uvedeného pod písm. g) bolo umožniť sťažovateľke spochybnenie súdneho rozhodovania v merite veci, t.j. vadnej aplikácie možno nesprávne určenej hmotnoprávnej normy na dostatočne zistený skutkový stav; naopak v prípade dôvodu uvedeného pod písm. j) zákonodarca sledoval umožniť spochybnenie procesného názoru správneho súdu pri aplikácii konkrétnej procesnej normy, ktorá oprávňuje správny súd na odmietnutie žaloby vzhľadom na nesplnenie podmienok súdneho prieskumu negatívne vymedzených pod písm. a) až h) v odseku 1 § 98 S.s.p.

27. Za uvedeného procesného stavu sa preto kasačný súd nemôže zaoberať sťažnostnými bodmi pri dôvodoch vymedzených sťažovateľkou podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) S.s.p. [zmätočnosť napadnutého uznesenia, nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom či odklon od judikatúry], nakoľko predvetie ustanovenia § 440 ods. 1 v spojení s jeho odsekom 2 a § 439 ods. 3 písm. S.s.p. zdôrazňuje (viď formulácia „Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že“, „Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí“) úplnosť, výlučnosť a nezameniteľnosť dôvodov kasačnej sťažnosti.

28. Vo vzťahu k prvému dôvodu kasačnej sťažnosti [§ 440 ods. 1 písm. j) S.s.p.] kasačný súd poukazuje na doterajšiu judikatúru Najvyššieho súdu. Správne správny súd (viď bod č. 8 a ňom uvedené rozhodnutia sp.zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29.11.2012 a sp.zn. 4Sžf/56/2015) zdôraznili, že prostredníctvom svojej rozhodovacej činnosti Najvyšší súd už riešil spor týkajúci sa právomoci správneho súdu vykonať súdny prieskum preskúmaného úradného listu v agende sporov týkajúcich sa procesu vrátenia finančných prostriedkov poskytnutých tak zo zdrojov Európskej únie ako aj štátneho rozpočtu, t.j. aj výzvy na vrátenie finančných prostriedkov.

29. V uvedenej súvislosti kasačný súd vo svojej rozhodovacej činnosti neustále poukazuje na nutnosť dodržiavať zásadu právnej istoty (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) aj vo vzťahu k doterajšej rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu vrátane jeho výkonu podľa Občianskeho súdneho poriadku, t.j. že v obdobných veciach je možné sa od predchádzajúceho súdneho rozhodnutia meritórne odchyliť iba, ak sa podstatne zmenili skutkové okolnosti a právny základ pre vyhlásenie súdneho rozhodnutia. Navyše s princípom právnej istoty je tesne spojená kontinuita právnych názorov súdov na riešenie obdobných vecí.

30. S prihliadnutím (čl. 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenskej republiky) na relevantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (najmä sp.zn. PL. ÚS 16/95) ktorá konštatuje, že súčasťou princípu právnej istoty je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, pre všeobecné súdy vyplýva povinnosť, aby obdobné spory boli právne posudzované rovnakým spôsobom.

Avšak v preskúmanej veci z doteraz citovanej judikatúry Najvyššieho súdu (už raz hore uvedené rozhodnutia v bode č. 8) vyplýva, že nie je jednotná, a preto od kasačného súdu účastníci legitímne očakávajú, že ak sa rovnaké alebo analogické situácie riešia odchylnym spôsobom, potom tento prístup je nutné objektívne a rozumne odôvodniť, inak by došlo k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania Najvyšším súdom.

31. Kasačný súd sa v preskúmvanej veci stotožňuje na základe nižšie uvedených záverov s časťou právneho názoru, ktorý bol vyslovený iným senátom Najvyššieho súdu v obdobnej veci, a to prostredníctvom zastavujúceho uznesenia Najvyššieho súdu zo dňa 08. júna 2016 sp.zn. 4Sžf/56/2015 (a správnym súdom argumentačne v jeho odôvodnení aj spomenutým), podľa ktorého (konajúci senát cituje v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 7 O.s.p. v rozsahu relevantnom pre odôvodnenie svojich nižšie vyslovených záverov, v podrobnostiach je celý text rozhodnutia zverejnený na internetovej stránke Najvyššieho súdu):

„Odvolací súd skôr, ako podrobil prejednávaniu veci meritórnemu prieskumu, zisťoval, či v prejednávanej veci je daná právomoc súdu na konanie a rozhodovanie vo veci.

Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, ktorá je formulovaná tak, že súdy v zásade preskúmvajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúvaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmvajú.

Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmvajú, sú vymedzené v ustanovení § 248 O.s.p.. Predmetné ustanovenie v písmene a/ až c/ obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu. V písmene d/ Občiansky súdny poriadok odkazuje na osobitné zákony, ktoré vylučujú právomoc správnych súdov na preskúvanie rozhodnutí orgánov verejnej správy.

V prejednávanej veci uzatvoril žalobca zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku s Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky, a to podľa § 15 ods. 1 zákona o pomoci a podpore. Na základe uvedenej zmluvy boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky na účel uvedený v predmetnej zmluve na základe uskutočneného verejného obstarávania. Následne ministerstvo životného prostredia vykonalo administratívnu kontrolu verejného obstarávania, ktoré sa vykonalo na v nadväznosti na uzatvorenú zmluvu, a to v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o pomoci a podpore. V priebehu kontroly boli zistené určité nezrovnalosti, ktoré boli žalobcovi oznámené formou Správy o zistenej nezrovnalosti, tak ako to ustanovuje zákon o pomoci a podpore vo svojej druhej časti. Predmetnú správu je možné považovať podľa názoru senátu najvyššieho súdu za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a citovaného zákona.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd konštatuje, že v prejednávanej veci sa jedná o konanie podľa druhej časti zákona o pomoci a podpore, keďže predmetom preskúmvanej veci je eventuálne vrátenie prostriedkov z kohézneho fondu, priorityne poskytnutých na účely odpadového hospodárstva.

.....

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazuje na čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanovuje inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúvanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Na základe uvedeného krajský súd vyvodil, že napadnutým rozhodnutím bol žalobca ukrátený na svojich právach

Najvyšší súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že právo žalobcu na poskytnutie prostriedkov z fondov Európskej únie patrí k základným právam a slobodám. Výpočet základných ľudských práv a slobôd obsahuje Ústava Slovenskej republiky vo svojej druhej hlave ako aj Dohovor o ochrane základných práv a ľudských slobôd. Odvolací súd má za to, že v nich nie je obsiahnuté právo, ktoré by korešpondovalo s právom, ktorého ochrany sa domáha žalobca. Prejednávaniu veci teda nemožno posudzovať podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky."

32. Kasačný súd sa stotožňuje s vyššie uvedeným záverom, že na prvom mieste sa musí správny súd vysporiadať s otázkou svojej právomoci, a to najmä s prihliadnutím na ustanovenie § 248 O.s.p., nakoľko, ako správne konštatoval senát 4S Najvyššieho súdu (obdobný právny názor bol potvrdený aj v uznesení sp.zn. 1Sžf 87/2016 zo dňa 14. februára 2017), nie je možné si osvojiť záver, že žiadosť žalobcu na poskytnutie prostriedkov z fondov Európskej únie sa opiera o základné práva a slobody v zmysle hore citovaného čl. 46 ods. 2 ústavy Slovenskej republiky.

33. Na rozdiel však od zastavujúceho dôvodu vysloveného v hore citovanom uznesení, t.j. že aplikácia § 14 ods. 18 zák. č. 528/2008 Z.z. v spojení s § 248 písm. d) O.s.p. je zastavujúcim dôvodom, spresnil konajúci senát 1S Najvyššieho súdu (m.m. uznesenie sp.zn. 1Sžfk/21/2017 zo dňa 14. februára 2017)

na základe nižšie vyslovených právnych názorov záver senátu 4S, že zastavujúcim dôvodom je aplikácia § 27a ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z. v spojení s § 248 písm. a) O.s.p. (pre súčasne platný stav je to už hore uvedené ustanovenie § 7 písm. e/ S.s.p.)

34. Aj v preskúmvanej veci je pre kasačný súd nepochybné, že v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z. úspešnému predkladateľovi žiadosti, t.j. aj sťažovateľke, sa pomoc, resp. podpora poskytuje na základe súkromnoprávneho vzťahu, ktorý vychádza zo zmluvy o poskytnutí NFP uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Ďalej však už, ako správne konštatovala sťažovateľka, žalovaný 1/ tu vystupuje v pozícii orgánu verejnej správy, t.j. ako riadiaci orgán mu do pôsobnosti zverené finančné zdroje spravuje s dohľadovým vrchnostenským oprávnením, ktoré mu najmä vyplýva z ustanovení

- § 24b a nasl. zák. č. 528/2008 Z.z. (výkon dohľadu nad plnením podmienok poskytnutia pomoci a podpory, súlad platby a súvisiacej dokumentácie so záväznými predpismi, či hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory), resp.

- § 26 zák. č. 528/2008 Z.z. (výkon ochrany finančných záujmov vrátane zistenia nezrovnalostí).

35. Pokiaľ v rámci výkonu svojich oprávnení žalovaný 1/ z pozície riadiaceho orgánu zistí existenciu nezrovnalosti, je povinný túto skutočnosť oznámiť sťažovateľke ako prijímateľovi finančných prostriedkov (viď § 26 ods. 3 zák. č. 528/2008 Z.z.) prostredníctvom tzv. správy o zistenej nezrovnalosti ako jednej časti preskúmvaného úradného listu.

Kasačný súd nevyklučuje ani tvrdenie žalovaného 2/, že tento postup má nielen charakter obligatorného predbežného prerokovania zistenej nezrovnalosti (kasačný súd na tomto mieste aj upozorňuje na podstatu slova „nezrovnalosť“) ale aj napĺňa inštitút notifikácie tejto skutočnosti kompetentným orgánom Európskej únie.

36. Práve zákon oprávňuje žalovaného 2/ v prípade tvrdeného porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania, aby v tomto štádiu výkonu dohľadových oprávnení mohol sťažovateľku popri oznámení o zistenej nezrovnalosti vyzvať na vrátenie poskytnutého NFP alebo jeho časti na predmet zákazky (§ 27a ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z.), resp. aj pozastaviť, zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť (§ 7 ods. 6 zák. č. 528/2008 Z.z.). Zákonodarcom použité oprávnenie „možnosť vyzvať“ je nutné vykladať s prihliadnutím na absenciu vykonať autoritatívny výklad ustanovení zák. č. 25/2006 Z.z. žalovaným v tom zmysle, že ide o uplatnenie notifikačného (oznamovacieho) oprávnenia orgánu verejnej správy v rámci výkonu dohľadových oprávnení, avšak v žiadnom prípade nejde o výkon vrchnostenskej rozhodovacej právomoci, ako sa domnieva sťažovateľka.

Podľa § 26 ods. 3 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení platí, že ak riadiaci orgán zistí nezrovnalosť z vlastného podnetu alebo iného podnetu, je povinný vypracovať a predložiť správu o zistenej nezrovnalosti certifikačnému orgánu, platobnej jednotke a prijímateľovi.

Podľa § 7 ods. 6 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení riadiaci orgán je oprávnený pozastaviť, zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť, ak zistí nedostatky [poznámka pod čiarou smeruje napríklad na čl. 2 ods. 7 nariadenia (ES) č. 1083/2006 v platnom znení, čl. 3 písm. q) nariadenia (ES) č. 1198/2006] v postupe prijímateľa a partnera pri realizácii pomoci a podpory.

Podľa § 27a ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení platí, že ak riadiaci orgán zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

Podľa § 27a ods. 2 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení platí, že ak prijímateľ nevráti príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa odseku 1, riadiaci orgán oznámi podnet orgánu podľa osobitného predpisu [poznámka pod čiarou smeruje na zákon č. 25/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov].

Podľa § 27a ods. 3 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení platí, že ak bolo na základe podnetu podľa odseku 2 zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania [poznámka pod čiarou smeruje na zákon č. 25/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov], riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve podľa odseku 1, najviac však 100% poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky, ak

a) bola právoplatným rozhodnutím uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného

obstarávania [poznámka pod čiarou smeruje na § 149 zákona č. 25/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov], alebo

b) bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole [poznámka pod čiarou smeruje na § 146c zákona č. 25/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov], ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta podľa písmena a).

37. Celé štádium výkonu dohľadových oprávnení žalovaného 1/ ako riadiaceho orgánu sa ukončuje v okamihu, kedy žalovanému 1/ je v dôsledku platobnej pasivity prijímateľa potvrdené tvrdené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania prostredníctvom uloženia pokuty, resp. v osobitných situáciách len zachyteného v protokole iného správneho orgánu, konkrétne Úradu pre verejné obstarávanie.

Až na uvedenom základe vzniká žalovanému 1/ rozhodovacia právomoc rozhodnúť o vrátení príslušného násobku sumy uvedenej v pôvodnej výzve, ktorá je však zákonom limitovaná 100% výškou poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

38. Nakoľko na úkony orgánu verejnej správy pri výkone dohľadových vrchnostenských oprávnení (kontrola, dohľad či dozor) a na ich hmotne zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve najmä nazerá ako na individuálne správne úkony s charakterom predbežnej povahy (obdobne aj uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 4Sžf/56/2015 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 219/2015 zo dňa 01. apríla 2015), Najvyšší súd musel vyhodnotiť preskúmaný úradný list súladne so závermi správneho súdu ako správny akt, ktorý nie je možné v zmysle § 7 písm. e) S.s.p. podrobiť súdnej právomoci v správnom súdnictve.

39. V súvislosti s argumentáciou účastníkov aj kasačný súd zdôrazňuje, že nakoľko pri vydávaní preskúmaného úradného listu vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zák. č. 528/2008 Z.z. nemohol žalovaný 1/ uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc a ani nie je formálne označený ako rozhodnutie a ani túto vlastnosť mu nepripisuje žiadny osobitný zákon, tak kasačný súd pripúšťa zhodu s označujúcim názorom žalovaných, že išlo o individuálny správny akt, u ktorého absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci, t.j. ide slovami žalovaného 1/ o výzvu na „dobrovoľné“ plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (t.j. iba tvrdených) skutočností s právnym podkladom v súkromnom práve (viď zmluva o poskytnutí NFP).

Na základe uvedeného kasačný súd konštatuje, že doručením správy o zistenej nezrovnalosti s výzvou na vrátenie finančných prostriedkov podľa zák. č. 528/2008 Z.z. ešte nedochádza k uplatneniu vrchnostenských právomocí riadiaceho orgánu a k autoritatívnemu zásahu do právnej sféry žalobcu s uložením právnej povinnosti. Na uvedenú výzvu je potom treba nazeráť ako na naplnenie povinného štádia riešenia nezrovnalosti v súvislosti s čerpaním NFP. Pokiaľ žalovaný 1/ ako riadiaci orgán nepristúpi následne k začatiu správneho konania podľa § 27a ods. 5 zák. č. 528/2008 Z.z., potom je vecou zváženia sťažovateľky, či uvedenú výzvu splní.

Podľa § 3 ods. 1 písm. b) S.s.p. v citovanom znení na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

40. Prioritu súkromnoprávnej úpravy vzťahu sťažovateľky so žalovaným 2/ ako riadiacim orgánom zákonodarca podčiarkol tiež úpravou zakotvenou najmä v tretej vete ustanovenia § 14 ods. 8 zák. č. 528/2008 Z.z., kedy oprávnenie na preskúmanie rozhodnutia o schválení žiadosti môže uplatniť štatutárny orgán riadiaceho orgánu iba v časovom období, kedy nedošlo k zaslaniu návrhu na uzavretie zmluvy žiadateľovi, t.j. v preskúmanej veci sťažovateľke.

Podľa § 14 ods. 8 zák. č. 528/2008 Z.z. v citovanom znení štatutárny orgán riadiaceho orgánu môže z vlastného podnetu preskúmať rozhodnutie o schválení žiadosti alebo rozhodnutie o neschválení žiadosti. Ak bolo toto rozhodnutie vydané v rozpore s podmienkami poskytnutia pomoci a podpory podľa § 13

ods. 3, štatutárny orgán riadiaceho orgánu vydá rozhodnutie o preskúmaní tohto rozhodnutia, ktorým toto rozhodnutie zmení alebo zruší, a súčasne rozhodne o schválení žiadosti alebo neschválení žiadosti. Štatutárny orgán riadiaceho orgánu môže postupovať podľa prvej a druhej vety len do zaslania návrhu na uzavretie zmluvy žiadateľovi, ak ide o preskúmanie rozhodnutia o schválení žiadosti, a do šiestich mesiacov od rozhodnutia o neschválení žiadosti, ak ide o preskúmanie rozhodnutia o neschválení žiadosti.

41. S uvedenou námietkou kasačný súd zdôrazňuje osobitný charakter právneho vzťahu medzi sťažovateľkou ako prijímateľom a žalovaným 2/ ako riadiacim orgánom, ktorý je oveľa komplikovanejší, tak ako žalovaní 1/ a 2/ tvrdia, a pre tradičné prostredie slovenského práva predstavuje osobitný právny vzťah tak s prvkami súkromného práva ako aj práva verejného, t.j. s vložením najmä administratívnych postupov kontroly, auditu použitia, vymáhania resp. zadržania v zmysle nielen zmluvy o poskytnutí NFP ale aj dotknutej právnej úpravy. Pritom je nutné vychádzať z premisy, že uvedená zmluva o poskytnutí NFP je vymedzená zákonom ako podklad pre poskytnutie a realizáciu pomoci a podpory (§ 12 ods. 1 a 15 ods. 1 a 4 zák. č. 528/2008 Z.z.).

42. Zvyšné sťažnostné body sťažovateľky v spojení s argumentáciou žalovaných 1/ a 2/ kasačný súd nepreskúmal, nakoľko išlo o sťažnostné body, resp. o pôvodnú žalobnú argumentáciu, ktorá smerovala k meritu preskúmanej veci, kde však, ako bolo vyššie odôvodnené, dotknutému správny súd chýba právomoc.

43. V súlade s citovanými ustanoveniami i vyššie uvedenými úvahami si Najvyšší súd osvojil záver, že napadnuté uznesenie je vydané v súlade so zákonom a preto je potrebné kasačnú sťažnosť postupom podľa § 457 ods. 2 a § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietnuť. Podľa § 461 S.s.p. v citovanom znení kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

44. Čo sa týka podania sťažovateľky, ktorým sa domáhala priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, kasačný súd poukazuje na to, že o tomto návrhu bolo potrebné výslovne rozhodnúť, lebo vzhľadom na dĺžku konania o kasačnej sťažnosti nebolo možné aplikovať záver vyplývajúci zo základného princípu konania zakotveného v ustanovení § 5 ods. 7 S.s.p., t.j. neefektívnosť rozhodovania o návrhu vtedy, ak kasačný súd o kasačnej sťažnosti vecne rozhodne bez meškania, t.j. bezodkladne po tom, čo mu je predložená spolu s vyjadreniami účastníkov, lebo za tejto situácie skutočnosti tvrdené v návrhu ako dôvod pre priznanie odkladného účinku nemôžu ani nastať. Podľa § 5 ods. 7 S.s.p. v citovanom znení správny súd sám určuje poradie jednotlivých procesných úkonov tak, aby konanie pred ním bolo rýchle a hospodárne.

45. Sťažovateľka svoj návrh odvodzuje od procesného neúspechu v súdnom prieskume pred správny súdom. Základným predpokladom pre úspech tohto návrhu je v zmysle § 447 ods. 1 S.s.p. preukázanie ujmy sťažovateľky s kvalifikáciou ako závažná.

Kasačný súd v súlade so správny súdom vyššie zdôraznil (viď najmä bod č. 41), že preskúmaný úradný list nie je rozhodnutím, ktoré by zakladalo vrchnostenské (vrátane vykonateľnosti) právne nároky na osobný štatus alebo správanie sťažovateľky. Z uvedeného dôvodu sťažovateľka odmietajúcim uznesením krajského súdu nie je vôbec dotknutá hrozbou ujmy, ktorá by mohla, ako viackrát argumentovala, vyplývať z núteného výkonu splnenia požadovanej povinnosti, nakoľko tu vykonateľnosť absentuje.

Podľa § 447 ods. 1 S.s.p. v citovanom znení kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 447 ods. 2 veta prvá S.s.p. v citovanom znení nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia kasačného súdu podľa odseku 1 sa do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia krajského súdu a takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení

iných orgánov verejnej moci.

V.

46. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení dôvodov kasačnej sťažnosti v spojení s nadväzujúcimi sťažnostnými bodmi sťažovateľky a s vyjadrením žalovaných 1/ a 2/, ako aj s prihliadnutím na hore uvedené rozhodnutia, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od ich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 250ja ods. 4 a contrario odsek 7 O.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

47. Sťažovateľka vo svojich argumentoch najmä poukazovala na odlišné právne názory uvedené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu (najmä pod sp.zn. 5SŽf/26/2014), ktorých nasledujúcu argumentáciu si však kasačný súd vzhľadom na vyššie citovanú argumentáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky (viď uznesenie sp.zn. II. ÚS 219/2015) neosvojil:

„Zásadnou právnou otázkou v tejto veci bolo, či Správa o zistenej nezrovnalosti opísaná vyššie (ďalej len „Správa“) je spôsobilým predmetom prieskumu v správnom súdnictve. Túto právnú otázku presvedčivo vyriešil krajský súd, pričom najvyšší súd sa s dôvodmi jeho rozsudku v tejto časti plne stotožňuje. Nemožno akceptovať postup žalovaného, kedy žalobcovi zaslal list z 19.09.2012 č. 430/2012-5.3, prílohou ktorého bola Správa. K forme rozhodnutia - oznámenia, sa najvyšší súd už vo svojej judikatúre vyjadroval a dospel k záveru, že predmetom súdneho preskúmania môžu byť aj rozhodnutia, ktoré nemajú formálne náležitosti (sp.zn. 5SŽi/20/2012 zo dňa 28.02.2013).“

48. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 písm. c) S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov kasačného konania podľa jeho výsledku nevzniklo, a preto ho ani nepriznal.

Podľa § 167 ods. 1 S.s.p. v citovanom znení správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.